

II 24 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ.

(Εκ τοῦ Ἰταλικοῦ).

—o—

Ἐξ ἀνημνηνέων χρόνων ἐπεκράτησεν ἔθος εἰς Τερψίστην νὰ ἐνεργῇται τὴν εἰκοστὴν τετάρτην Αὐγούστου ἢ μετοικήσις ὅλων τῶν μὲ ἐνοίκιον κατοικούντων εἰς τινὰ οἰκίαν, τὸ ὁποῖον ἀκόμη καὶ σήμερον γίνεται. Ἰσχυρὰ δὲ τὰ συμβαίνοντα κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην εἶναι περίεργα, μεταφέρονται αὐτὰ ἐνταῦθα χάριν τῶν ἀναγνώστων. Ἡ 24 Αὐγούστου εἶναι τῶν ἡμέρων φθινοπορία, καὶ καταστρεπτικὴ ἡ ἀξιωμανημόνυτος καὶ ἀξιοθέατος διὰ τὴν πόλιν ταύτην. Πόσας σκέψεις, πόσας προμνηθείας, πόσας ἐλπίδας ἀπατηλάς, πόσας συγχύσεις δὲν περιέχει ἐν αὐτῇ ἡ ἡμέρα αὕτη, ἥτις ἀπὸ πολλοὺς περιμένεται καὶ πολλοὺς ἐκφοβεῖται. Σκέψεις μὲν δι' ἐκείνους οἵτινες ὀφείλοντες νὰ πληρώσωσι τὸ ἐνοίκιον δὲν ἔχουσιν εἰσέτι ἐτοίμην τὴν ποσότητα, καθὼς καὶ δι' ἐκείνους οἵτινες μὴ δυνάμενοι νὰ εὑρωσι νέαν οἰκίαν ὀφείλουσι νὰ ἐξέλθωσι τῆς παλαιᾶς, μὴ γινώσκοντες ὑπὸ ποίαν στέγην θέλουσι διακυβεύουσι προμνηθείας δὲ, δι' ἐκείνους τοὺς προμνηθεῖς οἵτινες πρὸ μηνῶν δόντες ἀρραβῶνα διὰ δωδεκάδα οἰκιῶν, καὶ ὀφειλόμενοι ἤδη ἀπὸ τὴν ἐσχάτην ἀνάγκην ἄλλων, παραχωροῦσιν αὐτὰς κατ' ἐπιείκειαν μὲ ὑπερόγκους τιμὰς εἰς τοὺς ἔχοντας μερίστην ἀνάγκην δυστυχεῖς, ἀνυπομόνως ἀναμένοντας τὸν ἐκπαισιν τῶν ἐνοικίων. Ἐλπίδας ἀπατηλάς, διότι μεταβαλόντες βεβαίως οἰκίαν, μένουσι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἡπατημένοι, σπανίως ἐπιτυγχάνοντες εὐθὺς τὴν πρώτην ἀγκιστρὴν. Ἀπάτης! ναι, καὶ ταύτας ἀναφερομένης εἰς αὐτοὺς ἐκείνους τοὺς ἐνοικιαστὰς, οἵτινες τὰς παρελθούσας ἡττὰς ἐξομαλῶς μετεργάζοντες ἐκ τῶν οἰκιῶν, ἐν καιρῷ νυκτός, τὰ ἐπιπλά καὶ σκεύη αὐτῶν, καὶ μὴ φοβούμενοι πλέον τὴν κατάσχεσιν (ἥτις ὑπείλει αὐτοὺς μὴ πληρώσαντας τὸ ἐνοίκιον) καγγυάζοντες καταγελαῶσι τῶν οἰκοδεσποτῶν. . . Ἀπάτη αἰσχυρὰ μὲν αὕτη, ἀλλ' ὅμως συμβαίνει διότι πολλοὶ λαθόντες ἀφορμὴν, καὶ συνειδημένοι ὄντες νὰ περιτρέχωσι τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως ἐν καιρῷ προχωρημένης ἡττὰς νυκτός παρετήρησαν τὸ φαινόμενον τοῦτο. Τέλος πάντων ἡ σημαντικὴ αὕτη ἡμέρα πλησιάζει. . . δύναται δὲ τις νὰ ἀριθμῇσιν τὴν κατ' ἔτος εἰκοστὴν τετάρτην Αὐγούστου, οὐχὶ μεταξὺ τῶν ἐπισημοτέρων, ἀλλ' ὅπως δῆποτε μεταξὺ τῶν ἀξίων σημειώσεως συμβεβηκότων τῆς πόλεως ταύτης καὶ δύναται ἐπίσης νὰ στοιχηματίσῃ τὸ πολυτιμότερον αὐτοῦ πρᾶγμα πρὸς ἐν ὑποδήμα, ὅτι μεταξὺ ἐκ τῶν ἀναγνώστων, οἵτινες τὴν στιγμὴν ταύτην ἀναγινώσκουσι τὴν παροῦσαν περιγραφὴν, εὐρίσκονται τοῦλάχιστον ἐνενήκοντα ἀπασχολούμενοι διὰ τὴν σημαντικότητα τῆς ἡμέρας ταύτης. Καὶ δὲν πρέπει νὰ εἰπω τι περὶ ταύτης τῆς συγχύσεως, ἥτις ἐπικρατεῖ κατὰ ταύτην

τὴν ἡμέραν, ὑπάρχει ἀδιάλειπτος συγκίνησις εἰς τὰς ὁδοὺς, μεγάλη περιστροφή, συχνὴ συνάντησις μικρῶν τε καὶ μεγάλων φορτηγῶν ἀμαξῶν φερουσῶν ἐπιπλά, πλῆθος ἀγροφόρων, ὑπηρετῶν καὶ ὑπηρετιδῶν φέροντες κιβώτια καὶ κάμιστρα πλήρη σκευῶν τῆς οἰκίας, ἐργαλείων καὶ ἀγγείων διαφόρων εἰδῶν. Βλέπεις κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην κρημιώτατα καὶ καθαρώτατα ἐπιπλά ἀναμεμιγμένα μετὰ τῶν κοινωτέρων καὶ εὐτελεστέρων. Ποῦ μὲν ἀνακλιτῆρα ὀθωμανικόν, καὶ κάτοπτρον γαλλικόν ἐπὶ ῥυπαρᾷ τινος τραπέζης τοῦ μαγειρείου ποῦ δὲ πύλον ὕδατος ἐπὶ στρώματος ποῦ δὲ τὰ ἐραπλώματα τοῦ οἴκο-εσπότου πλησίον τῶν ὑπαρῶν στοματίων τῶν οἰκετῶν ἄλλοι δὲ τὰ ὑποδήματα τοῦ ὑπηρέτου ἐπὶ τοῦ καλλωπιστηρίου τῆς κυρίας ἐπὶ δέσμη βερνικωμένην χαρτίων πλησίον ἰνδικοῦ κωνοπλόου ἐκεῖ μέγα κιβώτιον οὐροδοχείων, καὶ ἐπ' αὐτοῦ χαρίεν κιβώτιον πρὸς καλλωπισμὸν τῶν κυριῶν, περιέχον ἐπέκεινα ἰσως τῶν διακοσίων ἐρωτικῶν γραμματικῶν κύμβαλον πλησίον τῶν λεβήτων, βιβλιοθήκην πλῆρη πηλινῶν ἀγγείων, καὶ τὰν ἀπλὴν τινὰ τοῦτων πλῆρη βιβλίων. Ἀφραδίτην τῶν Μωδικῶν πλησίον τοῦ ὠρακλὸς τοῦ Πλάτωνος, καὶ τῶν προτομῶν τῶν περιφημοτέρων ζωγράφων καὶ μουσικῶν ἐντὸς ὀρνιθώνας, καὶ ὁρμαθῶν κρημνῶν καὶ σκορόδων μετὰ ὀλοσυρικῶν, καὶ ἄλλων ἀναγκαίων πρὸς ῥαπτικὴν ἐργασίαν τῶν κυριῶν, καὶ πλῆθος ἄλλων τοιούτων παραδόξων πραγμάτων φύρδην μίγδην κεκείμενην ἐκεῖ, τὰ ὅποια οὐδέποτε δύνανται νὰ ἐκωθίσιν, ἐνοῶνται κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν. Καθὼς δὲ συμβαίνει ἐπὶ τῶν ἐπιπλῶν καὶ διαφόρων ἄλλων εἰδῶν, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων λησμονοῦνται παλαιαὶ σχέσεις, καὶ γίνονται νέαι ἐχθροὶ συνδιαλλάσσονται καὶ φίλοι ἐπιστήθιοι ἀποχωρίζονται τὸ τέταρτον πάτωμα τῆς οἰκίας χαίρεται τὸ πρῶτον, καὶ τὸ δεύτερον τὸ τρίτον ἀκούονται γέλωτες, ἐριδες, κλαυθμοί, ὀδυρμοί, στεναγμοί, συντρίψεις καὶ βλασφημίαι ὁ μὲν παρακονεῖται, ὁ δὲ ἐπαινεῖ τὴν ἑάν του κατοικίαν, κτλ. Καὶ αὕτη ἡ σύγχυσις, αὕτη ἡ ταραχὴ, αὕτη ἡ παράδοξος κίνησις ἤρχισε σήμερον, καὶ θέλει αὐξήσει ὑπερμέτρως μέχρι τῆς μεθούριον δὲν θέλει δὲ παύσῃ βεβαίως παρὰ τὴν προσηγὴ ἐξομαλῶς ὡς πρὸς τὸ ἐξωτερικόν, δηλ. τὰς ὁδοὺς διότι διὰ νὰ ἀποκατασταῇ ἡ ἐσωτερικὴ τάξις ἀπαιτοῦνται οὐχὶ ἡμέραι, ἀλλὰ μῆνες ὀλοκληροί. Πόσαι τὰ δυστυχίαν λυπηραὶ σκέψεις ἐπέρχονται εἰς τὸν νοῦν μας, ὅσας διὰ τελευταίαν φορὰν ἀποχαιρετῶμεν τὴν οἰκίαν εἰς ἣν ἀρκετὸν κατοικήταμεν καιρὸν! λέγομεν καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς, ὅτι εἰς ταύτην τὴν οἰκίαν δὲν ἀπεθάνομεν μὲν. . . ἀλλ' ἀρὰ γὰρ ἀπὸ τὴν νεωστὶ ἐνοικιασθεῖσαν θέλομεν ἐξέλθαι ζωντανοὶ τὴν εἰκοστὴν τετάρτην Αὐγούστου τοῦ ἐλευστομένου ἔτους,

Κ. ΦΡΑΝΖΗΣ.